

Valgt blev: *J. P. Larsen, Chr. Hansen, Gerhard Nielsen, Vilhelm Rasmussen, Holger Larsen, Alsing Andersen, E. Friis, Jesper Simonsen, I. A. Hansen, Vinggaard, Krag, Nørskov, Elgaard, Parkov og Holger Andersen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afvigelse fra Bestemmelserne i Lov Nr. 77 af 12. Marts 1923, § 4, angaaende ekstraordinær Bevilling til Omdannelse og Supplering af Hærens Bygninger, Øvelsespladser og Beholdninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2681; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1614).

Sagen sattes Forhandling.

J. P. Larsen: Jeg er blevet gjort opmærksom paa, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget staar, at paa Forslag til Finanslov for Aaret 1930—31 er der gennem en Anmærkning til § 21 søgt Hjemmel o. s. v.; der skal staa § 22.

Jeg kan i øvrigt indlede denne Forhandling med omtrent de samme Ord, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen indledede med under Forhandlingen om et Forslag af ganske samme Art, som forelagdes af den daværende Forsvarsminister i 1927, idet det ærede Medlem sagde: Jeg skal ikke lægge ud til en Fortsættelse eller Gentagelse af den Militærdebat, som nys er afsluttet. Det foreliggende Forslag gaar ud paa at give Forsvarsministeren Bemyndigelse til at afvige fra Loven om ekstraordinær Bevilling til Omdannelse og Supplering af Hærens Bygninger, Øvelsespladser og Beholdninger, saaledes at der for Finansaaret 1930—31 i Stedet for 3 Mill. Kr. bevilges 600 000 Kr. Begrundelsen for Forslaget findes i Ministerens Bemærkninger. Det er for det første begrundet i Hensynet til det nys behandlede Forslag om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine, idet en eventuel Vedtagelse af dette Forslag ganske vil ændre de bestaaende Forhold, og dertil kommer Hensynet til den almindelige økonomiske Situation, som jeg mener er af en saadan Beskaffenhed, at kun det allernødvendigste bør komme til Udgift paa de forskellige Konti paa Finansloven. Oprindeligt havde Ministeren søgt Hjemmel for denne Afvigelse gennem en Anmærkning paa Finanslovsforslaget for 1930—31,

men under Finanslovdebatten blev der fra forskellige Sider anket over dette, som man kaldte at lovgive paa Finansloven, og man henviste til, at Hjemmel maatte søges gennem særlig Lov. Det er det, der nu sker, idet Forsvarsministeren i dette Tilfælde ikke har noget imod at imødekomme de fremsatte Ønsker. Derfor fremkommer Lovforslaget, som jeg skal anbefale til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

I. A. Hansen: Fra vor Side kan vi naturligvis kun paaskønne, at den højtærede Forsvarsminister ved Fremsættelsen af dette Forslag har erkendt, at man ikke kan ændre en bestaaende Lov ved en Tekstanmærkning paa Finansloven. Han blev af vore Ordførere under Finanslovbehandlingen gjort opmærksom paa, at dette ikke lader sig gøre, og han har nu, saaledes foranlediget, fremsat et selvstændigt Lovforslag, der gaar ud paa Nedsættelse af den ekstraordinære Bevilling fra 3 Mill. Kr. til 600 000 Kr. Jeg maa gaa ud fra, at den højtærede Minister vil drage den næste Konsekvens af sin Erkendelse og til Finanslovens anden Behandling stille det nødvendige Ændringsforslag, hvorved Tekstanmærkningen under § 22 Nr. 9 udgaar og Beløbet paa den ekstraordinære Bevilling i § 22 IV. forhøjes til de lovmæssige 3 Mill. Kr.

Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, maa vi modsætte os dets Gennemførelse. Under de foreliggende mildest talt tvivlsomme Udsigter til en samlet Nyordning af vort Militærberedskab kan vi ikke gaa med til at nægte de Bevillinger, som danner Grundlaget for den bestaaende Ordningens Gennemførelse, og vi agter derfor at stemme imod Lovforslaget.

Christmas Møller: I Bemærkningerne til Lovforslaget hedder det, at der under Finanslovsforslagets første Behandling fra forskellige Sider blev fremsat Ønske om, at en saadan Hjemmel for Nedsættelse af de 3 Mill. Kr. til 600 000 Kr. søgtes gennem et særligt Lovforslag. Vi for vort Vedkommende ved os fri. Vi fremsatte ikke noget saadant Ønske overfor den højtærede Regering; vi paaviste, hvordan denne Anmærkning var en Lovgivning paa Finansloven, men vi sagde ikke, at vi vilde gaa ind for Realiteten, naar man kom med et særligt Lovforslag. Tværtimod ved jo enhver af de Bemærkninger, der blev gjort under Finanslovens første Behandling, at vi sagde det modsatte. Imidlertid, i den lidt sendrægtige Erkendelse, den højtærede Minister viser her af, at man ikke maa lovgive paa Finansloven,